

Strid med den hele paatænkte Foranstaltning" — nemlig Ophævelsen af Pastvungen — „at den maatte anses dermed uforenlig". Det er Generalprocureurens egne Ord; nu veed jeg meget vel, at det vel ikke er en Autoritet eller skal betragtes som en Autoritet, men jeg troer dog, det er et vægtigt Ord. Hvorfor den høitærede Minister blandt Andet — der kan jo være mange andre Grunde — ikke vil optage Bestemmelsen angaaende Undersøgelserne i denne Lov, der kun vedkommer Pastvangens Ophævelse, fremgaaer af en Yttring af den høitærede Minister i Landstthinget; den findes i Landstthingstidendens Nr. 11, 8de Spalte, hvor det hedder, at denne Lov bør fremtræde „med et fuldkommen veent og klart Bysogni ligeoverfor Ublandet" osv., og dernæst hedder det, at man ellers „let kunde komme til at fremkalde vigtige Forestillinger om de Baand, som man kunde troe, der her bleve lagte paa den Paagjældende." Den Grund er jeg heller ikke ret istand til at tillægge den Værdi, den høitærede Minister synes, den burde have. Jeg troer ikke, at vi egentlig skulle være saa bange for, om Ublandet erfarer, hvilke Baand der tidligere have hvilet paa os og paa vore Forhold, saasnart det tillige erfarer, hvilke Bestræbelser vi gjøre for at hæve disse Baand; de kjende det vist alligevel tilfulde, og det kan ikke skade vort gode Renomme som Lovgivere. Jeg troer, at man roligt kan lade Undersøgelserne bortfalde. Er man saa bange for mistænkelige Personer, saa have mange Exempler vist, at man maaffee snarere kun finde dem i første Classes Bornevogne end i tredje Classes; det er egentlig der, at Forbryderne og de mistænkelige Personer i stor Stil hovedsagelig maa søges. Det er saavel anført i Motiverne som ogsaa bemærket af den høitærede Minister i Landstthinget, at med Hensyn til Tydskland var man ikke kommen ret vidt, idet Forhandlingerne endnu ikke vare fremmede synderligt; det hedder saaledes i Motiverne: „det er navnlig Forholdet til de tydske Stater, der i den Henseende frembyder Vanfæligheder." Ja, det har jeg aldrig tvivlet om, at hvor der fremkommer Vanfæligheder, der er det ligeoverfor Tydskland; det ere vi saa vant til, at vi nok kunne vide det iforveien. Naar det nu i § 2 er bestemt,

at Kongen kan „med Hensyn til Personer, der ere hjemmehørende i saadanne Stater" — nemlig de ovenfor i Paragraphen nævnte — „tilstaae lignende Fritagelse for at være forsynet med Pas ved Ankomsten til og Rejser i Landet", saa er det jo derved lagt i Regjeringens Haand, med Hensyn til de Stater, med hvilke der endnu ikke er truffet nogen Overenskomst, at give en lignende Frihed som den, der ved dette Lovforslag tilsigtes givet overfor Norge, Sverrig og England, og som sagt formodentlig ogsaa Frankrig, men hvad Tydskland angaaer, tilstaaer jeg oprigtigt, at jeg slet ikke synes, man i denne Henseende skulde længes meget efter en Overenskomst, og Grunden dertil er, at jeg frygter for, at hvis Pastvungen fuldstændigt blev ophævet, og de oftomtalte Undersøgelser bleve ophævede, saa vilde Landet blive oversvømmet af tydske Haandværksvende og Løsgængere; jeg troer derfor, at der ikke vil være Meget tabt, om der idetmindste hengaaer lang Tid, før det i den Henseende kommer til Overenskomst med Tydskland. Naar Pastvungen bliver hævet ligeoverfor Tydskland, saa er det, ligesom om en stor Dæmning blev nedbrudt, og vort lille Land risikerede da at blive oversvømmet af alle de mange Løsgængere, mistænkelige og umistænkelige, som der findes, og som vilde troe at kunne gjøre bedre Affairer her; det vilde ikke være noget Ligeberettiget, thi os vilde det ikke nytte Stort, og det vilde ikke skade Tydskland nær saameget, som det vilde skade os.

Endelig skal jeg kun tillade mig at gjøre en Bemærkning ved Lovudkastets § 5, som jo gaaer ud paa, at Placaten af 23de October 1835, der indeholder Forbud mod, at danske Haandværksvende paa deres Vandringer besøge eller opholde sig i Lande og Steder, hvor Associationer og Forsamlinger af Haandværkere taales, ophæves. Jeg skal naturligviis ikke have Noget imod den Paragraph, men jeg skal kun tillade mig at undre mig over, at denne Ophævelse først kommer nu; jeg synes, den burde være kommen for længe siden. Efter Julrevolutionen udbredte der sig jo i hele Europa en stor Skræk for, at de Frihedsprinciper, ifølge hvilke den gamle bourbonske Linie var styrtet fra Thronen i Frankrig, skulde vinde mere og mere Indgang andre Steder i Europa,